

DÉLVIDÉKI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szidon József Ióny nyomdája, Lugos (Vértes-palota).

Felelős szerkesztők:

Dr. Haus József és Dr. Fránki Béla.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Előfizetési árak

bázhoz küldve vagy bérmentes postai szétküldéssel:
Egész évre . . . 16 kor. | Negyedévre . . . 4 kor.
Félévre . . . 8 „ | Egyes szám ára 16 fillér.

Politikai események.

Mint égiháboru alkalmával, villám és dörgés gyors egymásutánban, úgy követik egymást szédületes gyors tempóban a politikai slágerek.

Singer ur, a „Presse“ tudósítója, idő előtt publikálja Apponyinak a katonai javaslatok tárgyában készített memorandumát. És indiskréciója nemcsak felháborodást kelt, hanem a legmértvadóbb tényezők nyilatkozatai szerint, majdnem veszélyeztette a kormánypart többségét és egységét. A legkorrektebb módon elintéztetett ugyan a kérdés a tekintetben, hogy Singer ur mindennemű visszaélés kizárásával jutott azon memorandumhoz, vagy jegyzetekhez. Ez azonban a Presse tudósítójának csak magánbecsületét helyezi minden kétely fölé. De a politikus előtt más kérdés nyílik meg. Kinek, melyik politikai pártnak, melyik pártárvanyaltnak állott érdekében lehetővé tenni, előmozdítani olyan nyilatkozatnak napfényre kerülését, mely csak látszólag is dokumentálja, bizonyítja, hogy azon pártban, mely Széll Kálmán háta mögött van, még mindig vannak ellentétek, még mindig vannak olyan élő kérdések, melyeket a volt „nemzeti párt“ magával hozott. Mert csak ez jöhet komolyan szóba. A Tisza-féle „ex lex“ tábor és Bánffy „választási harcainak“ győztesei ma már csak mint taktikázó töredékek várnak „jobb időket.“

De a 67-es alapon állott nemzeti párt csak nem ötletszerűen szűnt meg parlamenti ellenzék lenni? Csak nem hozott magával nyílt kérdéseket? Sőt tudunk szerint ép a hadsereg kérdésében kifejtett követelményeit látta kielégítve. Ép ez a kérdés volt programjának sulypontja. És ezekhez járulván a tiszta választásokat biztosító törvény, mi sem akadályozta, hogy az ország örömeire egy estén a szabadelvű klubba bevonuljon.

Bánffy Dezső volt m. kir. miniszterelnök és tényleges főudvarmester farsangi cikket írt Széll Kálmán ellen a horvát utlevelek tárgyában. Rettentő cikket. A farsangi cikkk, mint ilyen, tényleg bevált, a mennyiben közderültséget keltett. De az excellentiás ur, úgy látszik, nem a humorista babérjaira pályázott, tehát újított kiadásban elmondotta a komoly, méltóságos főrendek előtt

Széll Kálmán körülbelül ezt válaszolta: „Vagyok olyan legény, mint te, vágok olyan rendet mint te.“ Nem állok

mögötte hazafiságban volt elődömnök. Ott fog találni engem az első sorban, a hol arról lesz szó, hogy olyan törvényeket hozzunk vagy módosítsunk, melyek a nemzeti gondolatot bent az országban erősítsék, kifelé pedig hirdessék a magyar nemzet önállóságát és egységét. Az igaz hazafiságnak azonban legelső és legfőbb postulatuma a törvénytisztelet. Mindaddig, míg a törvény törvény, akár tetszik vagy nem, akár kényelmes vagy nem.

Ezzel a meggyőződéssel is meg lehet ugyan bukni egy kormányvezérnek, — de az ellenkezőjével, fennálló törvényeknek negacziójával, törvénytisztelettel, magyar parlamentáris kormányt megbuktatni nem lehet soha, sem most, sem a jövőben. Erre Magyarországon nem találkozik párt, sem a mozgékony képviselőházban, sem a komoly főrendek között, sem az országban.

A katonai javaslatok körül a vita megindult, az első esatározás javában folyik. De én nekem úgy tetszik, hogy a tegnapi elmondott beszédekben úgy a védelem, mint a támadás részéről a legfontosabb érvek már is felvonultak. Lehet még variálni, lehet bővebben kifejteni, lehet titokban vagy nyíltan obstruálni . . . vederemo.

D. H. J.

Román nemzetiségi mozgalom. A „Magyar Hirlap“ közli, hogy Aradvármegye legutóbbi közgyűlésén Velies Mihály kisjenői ügyvéd hosszabb beszédben követelte, hogy a vármegyei közgyűlések jegyzőkönyvei a magyar nyelv mellett román nyelven is szerkesztessenek. Nagy Lajos alispán az indítványt visszautasította. Erre zajos jelenetek kíséretében a románok többsége névszerű szavazást kért. Keresztes Gyula főügyész felszólalása után, a ki a mellett érvelt, hogy a névszerű szavazásra semminemű indok fenn nem forog, a közgyűlés az az alispán választat tudomásul vette.

Egyszerűsítési részlet.

Álom-e vagy valóság? biztosan nem tudom, de ha a közigazgatás egyszerűsítése érdekében elrendelt némely intézkedéseket a kellő komolysággal elolvasom, inkább vagyok hajlandó 150 évet az álom rovására írni és tagadni, hogy ma 1903 évet írunk és nem 1750-et, mert Mária Terézia nagy királyné udvari intézkedése óta, — mely szerint az udvari ebédhez meghívottak külön utasításokkal láttattak el idejekorán, hogy mindenkinek módjában álljon a civilizatorius rendszabályo-

kat a spanyol udvari etikette kívánta alaposítással megtanulni, hogy t. i. udvari ebédek alatt hogy és miként viselkedjen és nevezetesen, hogy a esontokat a tányéron hagyja, hogy annyi szeszt ne consumáljon, hogy az asztal alá essen és valószínűleg arra is kapott utasítást, hogy belső megnyilatkozásának még végszükség esetében is hangosan kifejezést ne adjon, hanem a bölesek módjára hallgasson — mondom, azóta semmiféle intézkedést nem talállok arra nézve, hogy a hivatalos közegek utasítva lettek volna a velők hivatalosan érintkező felekkel illedelmesen elbánni; vagyis szüksége annak nem volt, hogy a külföldet velünk szemben táplált azon nézetében, hogy ázsiai származásuak vagyunk, megerősítsük. No de no, a mi no! ezen intézkedés nem is azért történt, mert arra szükség volt, hanem valószínűleg azért, hogy egyszerűsítési intézkedéseink ne legyenek a nyugot sablonszerű copizálása, hanem inkább hogy a külföldi abban valami különlegeset találjon fel és ez egyszer ő plagizáljon, utánozzon. Egészen véve ez originalitáson kívül egyéb nem is volna és azt hiszem, sem a kiegyezésre, sem az önálló vámsorompó felállítására befolyással nincsen, ha az egyszerűsítési intézkedés anyagi áldozatokat nem követelne, még pedig a tisztviselők részéről. Első sorban Kniggenek az Umgangs-Band című felette jó műnek a megvétele és egy tuczat Glacée-keztüinek a beszerzése, másrészt pedig — és ez már nagy és különösen az adózó közönséget érdekli — újabb megadóztatással nem járna.

A mai napon vett értesülés szerint a községi hitések és káplárok — plajások — tanácskozássra ültek össze és egyhangulag, nagy lelkesedés közepette elhatározták, hogy fizetés-felemelést kérnek és ha azt nem kapják meg, tömegesen lemondanak. Hát magában véve ez az eljárás az általános fizetés-emelésekkel szemben — tekintve az országnak rendkívül jó gazdasági és anyagi helyzetére — csak természetes; a furesa a dolgban a kérelem indokolása. A tisztelt falusi basák kérelmüket egészben arra fektetik, hogy nekik is ezentul a misera plebs contribuens-sel illedelmesen kell bánni és hogy ennek következtében az erős, néha, de talán a legtöbb esetben félre nem értett gesztikulák által szerzett baksis — törvényes, t. i. a szokás hatalma által szentesített — mellékjövedelemtől, az illedelmes eljárást és bánás-

Bútor, varrógép, pénzszekrény, kerékpár főraktára, Podwinetz Jzidor, Lugos, főtér.

módot teljesen félreértő publikum rakonezetlan meglepedése által elesnek és így a sok munka és fáradság kívánta hivatalos állásukból kifolyó rendszerített fizetéssel tisztességesen, egy községi hitese vagy plajás módjára, meg nem élhetnek.

Ismerve a viszonyokat, azt hiszem, aggodalmuk nem egészen indokolatlan. De viszont nem volna időszerű az adófizető polgárokat már most nagyobb köz-költséggel megterhelni, mielőtt nem lesz egy újabb egyszerűsítési törvénnyel megállapítva, hogy a községi tisztviselők és szolgálók tulajdonképpen melyik rangosztályba — pardon — demokratikusan szólva, melyik fizetési osztályba tartoznak.

Nehogy tehát az egyszerűsített közigazgatás menetében zavar álljon be, egy expedienshez kellett fordulni, a mely hivatalos és nagydémű községi hiteseket és plajásokat, legalább egyelőre, állásaikban megtartani; másrészt pedig az adófizetőket is, ugyancsak egyelőre, mert sokáig ezen kérdésnek törvényhozás utján rendezése sem késhetik, egy érzékeny teherrel megmenteni és ez az, hogy kimondassék, miszerint az illedelmes bánásmód kötelezettsége, ugyancsak egyelőre, a főszolgabíró, alispán, főispán és miniszterre terjed ki. A többi köztisztviselők egyelőre a közönséget a régi bánásmódban részeshetnek, ha t. i. a saját közügyük az eddiginél nyomatékosabb elbánásmódot nem követel.

Ezen egyszerű magyarázattal sikerült a községi érdekelteket vesztélyeztető nagy zavartól, legalább egyelőre, megmenteni. De nem hiszem, hogy ezen állapot sokáig tartson, mert az illedelmes bánásmódra kötelezettek ezen statust a statusban nem igen fogják túrni és az irigység a községi szolgálókat is bele fogja vonni az egyszerűsítés követelte művelt állapotokba. Most meg csak kíváncsi vagyok, vajon v. Körber mikor fogja ezen haladást Ausztriában is behozni, mert hogy a kiegyezésnek ez is egy pontja, arról alaposan meg

vagyok győződve, de a dualizmus fogalma is kizárja, hogy mi műveltebbek legyünk Ausztriánál. Még megérjük, hogy a nagy Németország is egy szükségbeli 14. §-al a magyar egyszerűsítési eljárást ujonnan meghonosított afrikai tartományaihoz hozzá.

Administrator.

UJDONSÁGOK.

Lugos, január 29.

Tájékoztató.

Február 1. Önkéntes tűzoltók bálja a Magyar királyban.
Február 7. Katholikus nőegylet bálja.
Február 9. Városi rendkívüli közgyűlés d. u. 3 órakor.
Február 14. Polgári bál a „Magyar király”-szállóban.
Február 15. Önkéntes tűzoltók közgyűlése a városháza tanácstermében d. u. 3 órakor.
Február 25. Iparos-Dalokör bolhózat estélye.

Személyi hír. Marsovszky Arpád polgármester Királykegyéről, ahol édes anyja látogatására két napig időzött, kedden este hazakerkezett.

Izr. nőegyleti bál. Folyó hó 24-én előkelő, fényes és kedves kísérettel vonult fel Carneval herceg a „Magyar Király” vendéglő felső termeiben. Három csoport örült e bálnak. És pedig első sorban a szegények, a kiknek érdekében már hónapok óta fáradoztak hölgyeink jó rossz idő, sőt hírlapi megtámadás daczára, másodsorban a tánczosok és tánczosnők és harmadsorban, s azt hiszem főként és leginkább a nőegylet rendező tagjai, kik fáradozásuknak így fényes sikerét láthatták. Nem volt ott e bálon mindenki, a ki ott lehetett volna s mondjuk ki mindjárt, a kinek ott kellett volna lennie. Ha úgy irnám bál referádáimat mint ezelőtt husz évvel, azt mondanám, hogy rózsás kert volt, selyem suhogott, fátyol libegett, ezüst brokát csillogott, vállak ragyogtak, szemek égtek és ábrándoztak. Asszonyok, virágzók a pompa teljében. Leányok, mint az esti szellőben iringáló lilomszájak stb. No hát helyben hagyom, úgy a hogy irtam volna 20 évvel ezelőtt, mert hát igaz hogy ilyen volt.

A nőegylet rendező tagjai, élükön Eckstein Fülöp né urnóval, utolérhetetlen szeretetreméltósággal fogadták vendégeiket. Figyelmük egész

éjjel fáradhatatlanul kiterjedt mindenre, hogy a röpké órákat kellemessé tegyék. Kitartottak reggelig s csak az utolsó vendéggel távoztak.

Jelen voltak: asszonyok: Arvay Gizella, Bagossy Gyuláné, Bereczné, Blau Árminné, Deutsch Jakabné (Facsetről), dr. Duschitz Emilné, dr. Dengi Jánosné, Deutsch S. Ignáczné, Eckstein Fülöp né, Epstein Sándó né, Fialka Károlyné, dr. Fényes Józsefné, Friedmann Ábrahám né, dr. Fränkl Nándó né, dr. Haas Emilné (Nyiregyháza), Hegyesi Gézá né, Hirschl Miksáné, Kovács Mór né, özv. Kürthy né, Keppich Edéné, özv. Litsék Béláné, dr. Mattiassich Dezsóné, Marsovszky Árpádné, Németh Phöbusné, Oppenheim Vilmosné, Pogány Károlyné szül. Teleky grófné, Recht Henrik né, Rachwalszky Frigyesné, Schnitzer Albertné, Stiff Oszkár né, Strasser Dávidné, Szántó Anna (Orsova), Wolfné (Facset), Wolf Vilmosné.

Leányok: Árvay Didi, Árvay Gizzi, Bagossy Hilda, Berecz Miczi, Deutsch Ilonka (Facset), Dengi Lenke, Grosz Teresi, Klein Sarolta, Krausz k. a. (Facset), Kürthy k. a. Litsék Margit, Löwinger Ella (Pancsova), Marsovszky Ilonka, Morgenstern Berta, Németh Ilka, Ollinger Zsofi, Sulyok Eszti, Szunyog Berta, Sternheim Irma, Straucher Mariska, (Csernovicz), Weisz Frida.

Meg kell emlékezni Oberschill Béla helybeli virágkereskedőről, ki nagyon jó izléssel s a játékonyság érdekében olcsón rendezte be a terem virágdíszét és Neuwirth Adolf vendéglősről, ki az éttermekben elődeinél meg nem szokott jó ételekkel és pontos kiszolgálással hozzájárult a jókedv és siker emeléséhez. H.

Hymen. Jovanovics Iván pénzügyigazgatósági számtiszt, eljegyezte özv. Busch Ferencné szül. Popper Anna úrnőt.

Fadrusz János Karánsebesen. A Karánsebesen felállítandó Ferenc József szobor már készen is van Fadrusz János, a kolozsvári Mátyás szobor zseniális tervezőjének műtermében. A nagynevű mester 16000 koronáért hajlandó azt a városnak átengedni. Fadrusz különben mint értesülünk, legközelebb leutazik Karánsebesre, hogy a szobornak alkalmas helyet szemeljen ki.

Mea culpa.

Olyan volt az egész, mint egy álom. Mint egy hájos, mint egy édes, de vészhozó álom.

Nem is volt talán igaz, talán csak az én ábrándos, az én féktelen bohém-lelkemnek a mámorában gondoltam ki az egész mesét? Nem lenne esoda, hiszen olyan voltam, mint a hasisevő, mint az opiumélvező, a ki a méreg hatása alatt azt véli, hogy az égben van. Mérget szedtem én is, édes, kábító, a mennyet mutogató mérget, mikor gyönyörködtem a Te szavaidban, alakodban, mikor ellestem egy-egy mosolyodat.

S most, hogy felocsudtam, épp oly émélygős az egész bensőm, mint az opium okozta kábultságból magához térő kulié.

Abban is hasonlítok a kulihoz, hogy én is rabszolga vagyok, a Te rabszolgád. Hiába tiltakozik ez ellen az önérzetem, hiába látszanak megezáfolni utolsó leveleim s hasztalan mosolyogsz oly gúnyosan, az vagyok ma is, ami tavaly ilyenkor: a Te rabod, akivel azt tehetsz, ami kényvednek tetszik.

Emlékszel-e Te is úgy, mint én, hogy mennyire akarod befolyása alatt állottam? Jut-e eszedbe, mint győzött mindig s mindenben a Te véleményed?

Csekélységekben épp úgy, mint nagy életbevágó lépéseknél mindig a Te tetszésed volt a

döntő. Hónapokig, majd egy egész évig küzdöttem bensőmben eredménytelenül uralmad ellen, nem volt erőm, nem volt akaratom veled szemben! S végre, midőn a kétségbeesett harezban (mert odáig jutottam hogy, kétségbeessem!) leszámolva mindennel, odahagytam a szülei házat, a várost, hol barátaim laktak, odahagytalak Téged s elmentem messze, idegen országba hol sárral dobáltak, mert magyar vagyok, hol visszaéltek tapasztalatlanságommal, akkor végre rövid időre megfordult köztünk a helyzet.

Nem vádolhatlak azzal, hogy visszaéltél volna a véletlenül osztályodul jutott hatalommal, nem, hiszen szerettél Te is! A szerelem hajtott rabigádba s belőled csak a természetadta zsarnoki hajlam tört ki. De még ezt sem használtad fel tulságosan. Hogy mégis fellázadt ellene a lelkem, onnan van, hogy engem hasonló természettel vert meg a sors.

Távozásom után én lettem a helyzet ura. Talán a hirtelen válás, talán annak a tudata, hogy mily nyomasztó társadalmi viszonyok közé jutottam, talán egyéb indított arra, hogy átengedd nekem előbbi hatalmadat, de nem igyekezte azt megtartani.

Szerettelek akkor is, mint előbb, mint most, de az alatt a rövid idő alatt nem voltam alázas, akkor fel mertem emelni letiprott fejem, hogy most majd én parancsolok s Te engedelmeskedel!

Akkor . . . !

Azt hittem, rám szakadt a mennyek üdve, azt véltem, nincs boldog a földön, csak én, azzal kecségtettem magam, hogy örökké tart ez az abnormis, ez a felfordult, ez a hatványozottan boldog állapot. Mikor hideg, gúnyos, néha sértegető leveleimre szerényen, szerelmesen válaszoltál!

Szerettem volna, ha leborulsz, zokogsz, a hajad téped előttem, hogy azután felemelhesselek, leesőkolhassam könnyeidet, újra lesimítsam füreteid.

S azután, mikor dőlőföven, tettett közönyt hallgattam s nem válaszoltam felelet után epedő soraidra, mikor hajnalban, álmatlan éjszaka után kuszált sorokban hiába könyörögtél egy sorért!

„Ha nem válaszol, azt kell hinnem, hogy nem szeret, azt pedig nem akarom megérni!” irtad s én végre a csúf, a léha játék következményeitől megrettenve siettem hozzád, hogy megvigasztaljalak.

Hiszem úgy szerettelek! Szívem remegett a kéjtől, hogy láthatlak s a gyönyörtől, hogy szerelmesnek, megalázkodónak láthat téged, ki ezelőtt oly büszke voltál!

S a boldogság két rövid hónapja következett, a mikor nyugton hagyott a kínzásodra csábító gonosz.

Jótevény czélu estély. A kath. nőegylet február hó 7-én fényes bált rendez. A jótevény czélu estélyre a rendezőség most küldi szét a meghívókat.

Telefon szolgálat éjjel. A mult számunkban egy cikkelyben fejtegettük, hogy mennyire előnyre volna a közönségünknek az éjjeli szolgálat a telefon állomáson. Kifejezését adtuk egyuttal azon hitünknek, hogy az eszme visszhangra talál s nagyon sokan lesznek, a kik ennek megvalósításához hozzájárulnak. S nem csalódtunk. Örömmel kell ugyanis jelentenünk, hogy már is többen biztosítanak bennünket az életre való eszme kivívását elősegíteni. A legközelebb alkalmunk lesz a esatlakozók névsorát hoznunk, addigra is újból felhívjuk az érdekelteket, sziveskedjenek mielőbb nyilatkozni, hogy az éjjeli telefon szolgálatot kívánják-e!?

Egy cigány-primás halála. A hegedű egyik hívatott mestere, ki több mint 60 éve gyönyörködtette játékaival a lugosiakat, s bejárt messze világot, vasárnap délután 4 órakor, életének 83-ik évében, kiejtette kezéből a vonót. A nagy idők elaggott tanúja, emberemlékezet óta, Lugos legkiválóbb primása volt. Janku Miklóst (Nika) a 30-as években egy rég elhalt iparos polgártársunk a faeseti úton szedte fel, magához vette s mesterségre akarta oktatni. De Nika mi hajlamot sem érzett az iparhoz, hanem inkább zenélni szeretett. A szomszédságban lakó cigányzenészek magukhoz fogadták a fiút s felnevelték. Nagy urak bálján, paraszt lakodalmon, mindenütt csak Nika játszott. Jó módban élt s nagy családját uri módon neveltette. A 19 gyermekéből azonban egy sem maradt meg. A szép vagyonból is már csak egy kis házikója volt, ahol unokahuga ápolta. Az öreg, még élte utolsó napjain is játszott a vendéglőben, tengetve életét. Holttestét kedden délután helyezték örök nyugalomra a gör. kel. román temetőben. Kartársai, kik teljes számban felvonultak, élő virágból font két gyönyörű koszorút helyeztek koporsójára.

„Votul poporului.“ E cím alatt új román hetilap indult meg Temesvárott, mely szocialistikus szellemben van szerkesztve. A lap szerkesztője Horacesek Gyula, kiadója Vojkescu Atanász.

Kétizben láttalak ez idő alatt s mindkét találkozás esendes örömben telt el. Szerettük egymást, jobban mint valaha, boldogok voltunk, mert, habár rövid időre, egymás közelében lehetünk; boldogok voltunk hogy kezét foghattunk, hogy titkon egy-egy rövid esőket válthattunk.

Azután . . . nos, azután újra ellenkező irányba sodort végzetünk s én a Loldogságtól elkápatva újra kezdeni akartam a nemrég abbahagyott, a szerelmet látszólag tagadó játékot.

Szemrehányások, vádak, gúny jellemzik újra leveleimet, de végre utolért engem is a nemezis.

Ugy jártam, mint Aesopus pásztora, kinek nem hitték el a komoly veszedelem hírét, mert előzőleg többször ok nélkül, tréfából kiáltott »Farkas-t. Te is, midőn egyizben jogosan vádoltalak, midőn tényleg volt alapja gúnyolódásomnak, megunva ezt az állapotot, egyszerűen kiadtad az utamat.

Nem panaszképpen mondom, megérdemeltem.

Sőt belenyugodtam a Te akaratodba, éljünk ezután úgy, hogy csak közvetve halljunk hirt egymásról; beletörődtem, hogy el kell felednünk a Te akaratodnál fogva s szerelmünket.

Én követtem el a bűnt, kell, hogy én vezelek érte.

Táncvizgalom Bozsoron. A bozsuri gör. keleti román templom felségélyezésére Földváry Jenő ottani segédjegyző, f. hó 31-én szombaton, zártkörű táncestélyt rendez. A rendezőség városunk intelligenciáját is felkéri, hogy az estélyen részt vegyen, egy a vizgalom emelésére, mint pedig azért, hogy a nemes czél megvalósítását elősegítse. Belépti díj: Személyenkint 1 K. 60 fillér; családonkint 3 korona. A vendégek kényelméről gondoskodva van. A d. u. 5 órakor érkező vonatra kocsik várakoznak. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

Szomoru ut. Kivánsi tömeg verődött össze kedden este a vasuti állomáson. Egy kis csoport vonult felide Herendjestről jövet, közrefogva egy 22—23 éves ifjút. Csakhamar kitudódott, hogy a boldogtalan hónapok óta pyromaniában szenved. Nemrégiben tulajdon bátyjafellett felgyújtotta a házat s önmegelégedetten gyönyörködött a pusztító lángokban. A csendőrség mint gyújtogatót elfogta s átadta őt a büntető bíróságnak. A vizgálat megállapította, hogy elmezavarodott s szabadlábra helyezte a deliquenst. Jómódu paraszt szülei a község házában őriztették s ápolták. Az utóbbi napokban azonban a csendes örült dühöngeni kezdett, s már nem bírtak vele. Elhatározták tehát, hogy felviszik Budapestre a lipótnyezei tébolydába. Csellet elesalták Lugosra s itt a vasutra ültették. A szomoru úton bátyja kísérte, ki magára vállalta a terhes feladatot. Dragán György az elmezavarodott ifju neve.

Csendélet Furdján. Vasárnap este volt. A záróra már rég lejárt, de azért a Danesféle koresmában — írja furdai levelezőnk, egy kis kompánia még javában dözsölt. Amikor az éjjeli őrző a koresmába betoppant, hirtelen eloltották a lámpát, s kiki a merre tudott menekült. Tomeszkú Péter azonban hősien a helyén maradt s revolverét előrántva, a levegőbe lőtt, majd ő is kerekét oldott. A járőr utána. Tomeszkú egyre süttögte revolverét, üldözői azonban konokul követték. Végre a házába menekült s a hajszának, mely a községbelieket felzavarta álmukból, végeszakadt.

A tolvaj Figaró. A gyorskezü Czarán Ádám borbélylegénynek ez egyszer a rendőrség a körmére koppantott. Czarán a napokban a tűzrakományán beretvált egynéhány huszárt. Ép fegyvervizsgálat volt. Figaró úr a lovasági forgópisztolyokra vetette szemét s alkalmas pillanatban 2 darabot zsebre vágott. Tegnap a rendőrség megtalálta nála a forgópisztolyokat.

De a hogy itt ülök szobámban s elnézegetem arezképedet, valami biztató érzés lopózik szívembe s szinte hallom dobogását, mintha azt látszanék mondani: »Nem igaz! Nem igaz, hogy el fogod feledni s nem igaz, hogy Ő nem szeret téged. Valótlanság, önámítás az, amit írt, hogy sohasem szeretett, hogy számalomból, részvétből tette azt, a mit eselekedett. Nem! Ő szeret s szeretni fog; a hiúság, az önérzet, a szemérem diktálhata csak az ellenkezőt neki! Ne esüggedj, ne ess kétségbe, egymásra akadtok még, egymásban találjátok fel a boldogságot!«

Hogy így biztat, így hitteget a szívem, az bájosan őszinte, kedvesen nyílt, tiszta tekintetből önként, természetesen következik.

S én bizom, remélek. Várni fogok, türelmes leszek, járom a vezeklés útját vétkemért, nem fogok utadba állani, hiszen minek is? anélkül is ésszehoz bennünket a sors, mely mindig következetes marad s mindenben biztosan halad kiszámított útján!

De ha összeszorul a szíved, ha megrettensz az élet veszélyeitől, ha félsz, hogy nem bírod a sors által reád rótt terhet, ha összeroskadni látszol a küzdelemben, ha bizalmad elhagy az élet Golgotháján, gondolj reám s én megérezem bánatod, fájdalmad s mindig ott találsz magad mellett, ha szükséged lesz valakire, aki megossza a bajt veled s kire nézve ez már maga jutalom!

Arányi Jenő.

SZINÉSZET.

Vágó jutalomjátéka. A kitünő burleszk komikus Vágó Gézának pénteken lesz a jutalomjátéka. A nagytehetségű fiatal színész, kit majd minden este látjuk játszani, jutalomjátékaul „A kis szökevény“ választotta. Közönségünk jóindulatába Vágót ez alkalommal melegen ajánljuk.

Napoleon öcsém. Ujra egy prémier. S pedig a Guthi-Rákosi kedvelt írói czég egyik legvidámabb alkotása: Napoleon öcsém. A darab, mely pár év előtt a Vigaszínház állandóan vonzó műsordarabja volt, nálunk Cathry jutalomjátékaul, hétfőn került először színre. A bohózat hatásos, jó szerepeiben Vágó, Kemény, Cathry, Győri Matild és Tóth Stefi fényes sikert arattak. Ujfalusi Izabella, helyre való szobaczieza volt. Kitünő összjáték. A színház gyéren látogatott.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

Budapest, január 28-án. (A »Délvidéki Lapok« eredeti távirata.) Széll Kálmán miniszterelnök a mai ülésen a kiegyezésről szóló törvényjavaslatokat benyújtotta.

Katonai törvényjavaslat.

Budapest, január 28-án. (A »Délvidéki Lapok« eredeti távirata.) Zichy Jenő gróf az ellenzék viharos ováció töl kísért beszédében ellenzi a katonai javaslatok megszüntetését és kijelenti egyuttal, hogy a szabadelvű pártból kilép. Fehérváry honvédelmi miniszter a nagy zajban alig tudja elmondani beszédét és hivatkozik a consessiókra, melyeket a klubban kifejtett. Kihívásba helyez törvényjavaslatot a két éves szolgálati időre nézve mit a jobboldal éljenzéssel fogad.

A Presse indiszkrécziója és Gromon államtitkár.

Budapest, január 28-án. (A »Délvidéki Lapok« eredeti távirata.) Az »Alkotmány« mai számában a sorok között gyanusítja Gromon államtitkárt, hogy ő árulta volna el az Apponyi féle memorandumot a Presse tudósítójának. Gromon a képviselőházban tiltakozik ezen gyanúsítás ellen és azt rágalomnak jelenti ki.

A szász trónörökösne lefokozása

Budapest, január 28-án. (A »Délvidéki Lapok« eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma közli a király legfelsőbb elhatározását, melylyel a szerelmi regényéről ismeretes szász trónörökösne osztrák főhercegi rangjától, ezimeitől és összes előnyeitől megfosztja.

Kiadó-laptulajdonos: Szidon József.

NYILTTÉR.

Lugos, 1902. január 25.

Tekintetes

Dr. Haus József urnak
Lugoson.

Megbizásodból mai napon felkerestük Reiner Adolf urat, a »Südungarischer Bote« szerkesztőjét és felkértük, magyarázza ki lapjának f. évi 8-ik számában »Harmlose Reflexionen« című rád vonatkozó közleményének ezen passusát: »Denn sehen Sie Hr. Dr. Haus ich habe keinen Balek gefunden . . . Und da ich über dies auch noch leben möchte, mir aber nur die Eigenen, nicht auch die Einkünfte Anderer zu Gebote stehen etc.« — Reiner A. ur felhívásunkra kijelentette, hogy ő a nehézményezett kifejezésével csak azt akarta mondani, hogy ő lapját sajátjából tartja fenn, az ő lapja saját pénzén jelenik meg, holott a »Délvidéki Lapok« szerkesztőinek a lap megjelenése egy fillérébe sem kerül, mert azt a nyomdatulajdonos az ő vagyonából, saját rizikójára adja ki.

A közleménynek azon részére vonatkozólag pedig, melyben az előfizetők gyűjtésénél »Druck«-ról van szó, felvilágosításul Reiner Adolf kijelentette, hogy az alatt semmi olyat nem értett s nem kívánt kifejezni, a mi sértő lehetne.

Tisztelő híveid

Dr. Fränkl Nándor.
Dr. Mattiassich Dezső.

2068. végreh. szám 1902.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. járásbíró 1901. évi V. I. 2431. számú végzése következtében Dr. Fränkl Béla ügyvéd által képviselt Schwarz Ignác javára, Vadnay Péter és neje ellen 21 kor. és jár. erejéig 1901. évi december hó 4. napján foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 720 korra becsült szobabutor és ezimbalomból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járásbíró 1901. évi V. I. 2431. számú végzése folytán 21 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi július hó 28. napjától járó 6 százalékos kamatai, $\frac{1}{3}$ százalékos váltódíj és eddig összesen 26 kor. 70 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Lugoson alperesek lakásán leendő eszközlésére 1903. évi február 3. napjának, délelőtti $\frac{1}{2}$ órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Lugoson, 1903. évi január hó 15.

Frank Zoltán, kir. bírósági végrehajtó.

17721. tkvi sz. 1902.

Árverési hirdetmény.

A lugosi kir. tszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Komean Afimia ohabamutniki lakos vhajtatonak, Jánosil Szkumpina ohabamutniki lakos vhajtást szenvedő elleni 160 kor. tőke s jár. iránti vhajtási ügyében végrehajtató szorgalmazására Jencsel Péter késedelmes vevő kárja és veszélyére Janosil szül. Benek Skumpina vgrhjtást szenvedőnek a lugosi kir. törvényszék telekkönyvi hatósága területéhez tartozó Ohaba-Mutnik községi 123. számú tkvben A. I. 1—5. sorszám alatt felvett ingatlanát 659 korona, az A. I. 1 alatti ingatlanát 194 korona és az A. I. 2 sorszám alatti ingatlanát 36 korona kikiáltási árban egészben és külön az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben is részletezett, összesen 889 korona kikiáltási árban az 1903. évi február hó 20. napján, d. u. 2 órakor Ohaba-Mutnik község házában meg tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek szükség esetén a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverelni kívánók tartoznak bánatpénzzel az ingatlanok kikiáltási árának 20 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár egyharmad részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 30 nap alatt, a második egyharmad részét ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, a harmadik egyharmad részét ugyan csak az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 90 nap alatt és az árverés napjától járó 5 százalékos kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a lugosi kir. adóhivatal mint bírósági letéti pénztárba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

A megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál, ugyancsak Ohaba-Mutnik község, előjáróságánál avagy a bírói kiküldöttnél megtekinthetők.

Lugos, 1902. december 15.

A lugosi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Bagyik,
kir. tszéki bíró.**ÉRTESÍTÉS.**

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

hentesárú-üzletnek egyedüli elárúsító-helye Király-utca 4. sz.

Bátorkodom a n. é. közönséget azon körülményre is figyelmeztetni, hogy részemre **csak** saját személyzetem van feljogosítva rendeléseket felvenni.

A következő húsnemitek kaphatók nálam mindennap frissen: I. rendű **sonka** láb nélkül, kicsontozva, göngyöltve, — **karaj** (császárhús), **nyakhús**, **hashús**, **disznónyelv** füstölve, **füstölt szalona**, **krakói szalámi**, **párizsi**, **mortadella**, **nyelvkolbász**, valódi **frankfurti** és **debreczeni kolbász**, úgyszintén **zsír** nyersen és olvasztva.

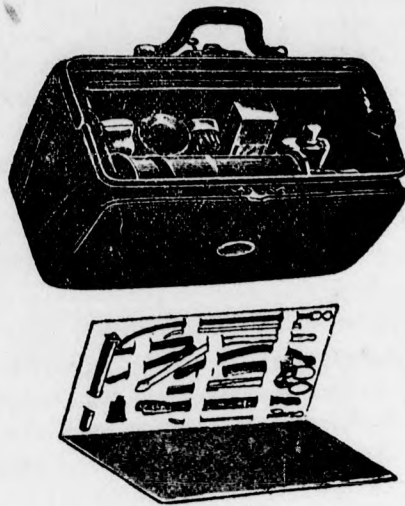
Magamat a n. é. közönség jóindulatába ajánlva

kiváló tisztelettel

Széhner Samu hentesárú-üzlete Lugos, Király-utca 4. sz.

Schottola Ernő

A rugganta gyártás meghonosítója Magyarországon.
BUDAPEST, VI., Révay-u. 16. sz.

Szülésznőknek legmegbízhatóbb bevásárlási forrás az újonnan 95.000.-1902. szám alatt belügyminiszteri rendelettel beszerzendő bábátáskák és az azokhoz szükséges ellenőrzési és szülési jegyzőkönyvekben.

Továbbá az összes kötőszerek, irrigátorok, ágytáblák, fecskendők, tejszivók, üvegek, gummicsövek, vízmentes gumalepedők stb.

Árjegyzék ingyen.**Meghívó.****A Délmagyarországi Bank részvénytársaság**

Lugoson, 1903. február 15-én, vasárnap
d. e. 11 órakor, az intézet helyiségeiben (Bésán-palota)
tartja meg a

rendes évi I. közgyűlését

melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Napirend:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényesnek kiküldése.
2. Az igazgatóság évi jelentése és a mérleg előterjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A tiszta nyereség hováfordítása, valamint a felmentvény iránti határozathozatal.
5. Egy igazgatósági tagnak 2 évre való megválasztása.
6. Hat tagból álló felügyelő-bizottságnak 3 évre való megválasztása.
7. Netáni indítványok az alapszabályok 12. §-a értelmében.

Az alapszabályok 14. §-a: A közgyűlésen résztvehetnek mindazon részvényesek, kik 3 nappal a közgyűlés megtartása előtt a le nem járt szelvényekkel ellátott oly részvényt tesznek le az igazgatóságnál, mely legalább 30 nappal előbb iratott át a letevő saját nevére.

Horváth Kálmán
főkönyvelő mint jegyzőkönyvvezető.**Dr. Makay Ágost**
vezőigazgató.